

Momenten van diaconale bezinning

Leviticus 18: 1-4

Bijpassende berijmde psalm: 25: 2 en 4

Niemandslaan

We weten het zo goed: het geloof is uit het horen. Daar valt geen speld tussen te krijgen.

Toch heeft de Here het in dit stukje over wat de Israëlieten *doen*.

Ze zijn weggetrokken uit het oude land Egypte, op reis naar een nieuw land. Ze bevinden zich in een soort tussenfase: weg uit het oude, maar nog niet in het nieuwe land. Door God geleid en met Mozes als verbinding tussen hen en God, bevinden ze zich in 'niemandslaan'.

Met God zijn ze op weg van het oude leven in Egypte naar het nieuwe leven in Kanaän.

(Niet) doen

In vers 3 spreekt de Here nadrukkelijk over wat de Israëlieten *niet* moeten doen: ze moeten zich niet gedragen als de Egyptenaren, maar ook niet als de Kanaänieten. Ze moeten niet in de 'verordeningen gaan' van deze volken.

Maar wat moeten ze dan wel doen? Vers 4: 'Mijn bepalingen moet u houden en mijn verordeningen in acht nemen door daarnaar te wandelen'.

Leertraject

Dan blijkt hoe wijs het van de Here is geweest om de Israëlieten zo vele jaren onderweg te laten zijn. De gebruiken van de Egyptenaren kenden ze, maar het leven zoals God van hen vroeg, kenden ze nog niet. Ze moesten alles nog leren. Ze moesten nog leren welke verordeningen en inzettingen ze moesten volgen. Ze hadden daar geen idee van.

De Israëlieten hadden die veertig jaar nodig. Voordat ze het nieuwe land in gingen, werd hun de leefregels van God geleerd. Want ze mochten vooral niet doen als de inwoners van het nieuwe land.

Uw God

In deze paar verzen begint en eindigt de Here God met wie Hij is. Voor de Israëlieten is Hij hun Ankerpunt. Wie God is, staat boven alles wat zij doen. Maar daaraan worden - aan het slot van vers 4 - nog twee woorden toegevoegd: uw God. De Here is niet zomaar een God, Hij is 'uw God'. Hij heeft zich verbonden met de Israëlieten.

(Gespreks)vragen

1. De Israëlieten zijn op weg van een oud naar een nieuw leven en leren onderweg. Ervaart u uw christen-zijn ook op deze manier? Waaruit blijkt dat?
2. Veertig jaar in de woestijn was een straf van de Here op de ongehoorzaamheid van Israël. Hoe verbindt u dat - de veertig jaar als straf en de veertig jaar als periode om te leren leven zoals God dat vraagt - met elkaar?
3. Wel in deze wereld staan, maar niet van deze wereld zijn. Hoe doet ú dat?